

ПЕРЕДВИБОРЧА ПРОГРАМА
та коротка довідка
кандидата в директори Інституту газу НАН України
д.т.н. Жука Геннадія Віліоровича

Жук Г.В. народився в 1968р. в м. Кривий Ріг, в 1985-1991 роках одержав фундаментальну вищу освіту в МФТІ. З 1989р. - в Інституті електрозварювання ім. Є.О.Патона. В 1996 році захистив кандидатську, а в 2004 році – докторську дисертацію.

З 2009 року Жук Г.В. працює в Інституті газу НАН України на посаді провідного наукового співробітника. З 2014 року він обіймає посаду завідувача відділом газових технологій, з 2017 – заступника директора з наукової роботи, з поточного року – виконуючого обов'язки директора. У формуванні його наукового світогляду, практичних навиків роботи в специфіці Інституту найбільший вплив мали О.І. П'ятничко та Б.І. Бондаренко, а також співробітники їхніх відділів, майже всі співробітники Інституту.

За участю Жука Г.В. розроблено низку вітчизняних технологій

- виробництва зрідженого метану
- використання звалищного газу та біогазу, виробництва біометану
- газових гідратів.

Жук Г.В. є головою наукової ради Інституту, заступником голови спеціалізованої вченої ради Інституту по захисту докторських та кандидатських дисертацій за спеціальністю «Технічна теплофізика та промислова теплоенергетика», членом редакційної колегії фахового журналу «Енерготехнології та ресурсозбереження», робочої групи на базі Міністерства енергетики та вугільної промисловості по розробці технічного регламенту на природний газ, представником від НАН України у Міжвідомчій координаційній раді реалізації Національного плану управління відходами до 2030 року.

Ним опубліковано більш ніж 100 наукових праць в фахових виданнях (з них – 27 у базі Scopus), видано 4 монографії (зараз готується монографія «Газові технології для сучасної України»), отримано близько 30 патентів України на винахід. Наукові праці Жука Г.В. добре відомі і цитовані як в Україні, так і за її межами.

Жук Г.В. інтегрований в міжнародну наукову спільноту, вільно володіє англійською. В процесі науково-виробничої діяльності він співпрацював зі спеціалістами 10 країн, доповідав більш ніж на 20 міжнародних конференціях, на запрошення Державного департаменту США прийняв участь у Міжнародній програмі керівників «Досвід США у комерціалізації технологій».

За роки роботи в Інституті, особливо на адміністративних посадах, в мене сформувалося бачення теперішньої ситуації та шляхів розвитку Інституту на найближчі роки.

1. *Принципи керівництва.* Об'єктивність та справедливість – при прийнятті рішень бути максимально об'єктивним, враховувати реальні показники роботи кожного працівника і підрозділу.
2. *Наукові напрями.* По максимуму можливого зберегти ті напрями, наукові школи, які вже сформувались в Інституті, і які затверджені керівництвом Академії. Це – наше надбання, і якщо на якийсь напрям немає попиту сьогодні, він може «вистрілити» завтра. Разом з тим, потрібно розвивати нові напрями, які диктуються світовими трендами та потребами Держави, широко обговорюються суспільством, навіть якщо

з точки зору науковців вони виглядають трохи авантюрними. Приклади – без(низько)вуглецева енергетика, водневі технології, альтернативні палива, тощо. Моя остання доповідь на загальних зборах Відділення ФТПЕ була присвячена саме використанню газових палив на шляху України до низьковуглецевої економіки, включала розробки відділів нашого Інституту, і отримала схвальну реакцію керівництва Відділення.

3. *Розроблення та впровадження технологій.* Інститут традиційно сильно виглядає з точки зору масштабних промислових впроваджень, треба зберегти цей темп, хоча зацікавленість промисловців і Уряду у розробках вчених постійно падає. Потрібно більше заявляти про себе на всіх рівнях і всіма можливими способами. Тоді безперечно придуть замовлення, бо, навіть серед інших інститутів Академії, не кажучи про безліч організацій та експертів, Інститут вирізняється реальними впровадженими технологіями.
4. *Фундаментальні дослідження.* Потрібно підвищити науковий рівень досліджень, перш за все доведенням їх до рівня публікацій в провідних світових журналах. Так, до певної міри це формалістика, але статус видань та індекс цитування все більше впливають на рейтинги наукових установ. Відповідно, це впливає на бюджетне фінансування та ймовірність отримання грантового фінансування.
5. *Фінансовий стан.* Фінансовий стан Інституту на сьогоднішній день є вкрай важким, навіть на фоні економіки країни в цілому та академії наук зокрема. Це пов'язано з невиконанням законів про фінансування науки (1.7% ВВП) та рівень зарплат науковців (з/п м.н.с. не менше 2х разів більше за середню в промисловості), перекосам у рівні базового фінансування між установами. Все більшу частину бюджетних коштів забирають накладні видатки, відповідно доля наукових відділів зменшується. Але і ці невеликі кошти потрібно розподіляти справедливо – у відповідності до штатного розпису відділів, з урахуванням об'єктивних показників кожного. Поліпшити фінансовий стан Інституту можуть господарчі договори, конкурсні та грантові програми, оренда приміщень. Намагаюсь отримати великий проект, до виконання якого залучити всі відділи Інституту, разом з тим, вважаю необхідним братись навіть за невеличкі господарчі договори.
6. *Майновий стан.* Розгалужена нерухомість та інфраструктура Інституту, при достатньому фінансуванні - основа потужності установи, в скрутні часи стала тягарем. Це призвело до занедбаності захарашчення приміщень, які кричуще потребують ремонту. Потрібно спільно визначити оптимальну робочу площу на одного працівника, а решту здати в оренду, направляючи не менше 30% від оренди на подальший ремонт. Важким кроком було передати під забудову окрему частину нашої території. Сподіваюсь на виконання зобов'язань інвестором – отримання співробітниками квартир в майбутній новобудові, а головне – коштів на ремонт Інституту вже в цьому році.

Сподіваюсь на підтримку та згуртованість співробітників Інституту в досягненні цілей, крок за кроком.

З повагою,
Г.В.Жук